

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2580/2022
23.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комрад“ из Враћа, чији је пуномоћник Владо Вуковић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Вук Николић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 162/21 од 04.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 162/21 од 04.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 162/21 од 04.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П број 347/19 од 27.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење Јавног извршитеља Предрага Костића из ... И Ивк бр. ../2018 од 07.05.2018. године у погледу главног дуга за пружање комуналне услуге за период од 01.04.2008. године до 31.01.2018. године за износ главног дуга од 110.454,16 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе како то је ближе означено у том ставу изреке, док је за већи износ главног дуга од досуђеног а до траженог износа тужбени захтев одбијен и решење јавног извршитеља укинато. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 34.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 162/21 од 04.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог а пресуда Основног суда у Враћу П број 347/19 од 27.10.2020. године у усвајућем делу става првог и у ставу другом изреке потврђена. Ставом другим изреке, одбачена је жалба туженог изјављена против одбијајућег дела пресуде Основног суда у Враћу П број 347/19 од 27.10.2020. године, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП (суд је одлучио о тужбеном захтеву за који је стварно надлежан суд друге врсте), што није разлог за изјављивање изузетно дозвољене ревизије, па је овај суд на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија тужене није дозвољена.

С обзиром да се тужбом од 25.09.2018. године захтева исплата износа од 110.454,16 динара (који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра), ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена сагласно члану 479. став 6. ЗПП, па је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић